Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1905. Wydano i rozesłano dnia 30. października 1905. Część XXII.

Nr. 114.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 26. października 1905 L. 6 690/62 (III. A/23), o uregulowaniu spoczynku niedzielnego i świątecznego w przemyśle w myśl ustawy z dnia 16. stycznia 1895, Dz. u. p. Nr. 21. i ustawy z 18. lipca 1905, Dz. u. p. Nr. 125.

W myśl art. VII. i VIII. ustawy z dnia 16 stycznia 1895 Dz. p. p. Nr. 21, tudzież w myśl art. IX. i XII. a) tejże ustawy w brzmieniu ustawy z dnia 18. lipca 1905, Dz. p. p. Nr. 125, wydaje c. k. Namiestnictwo następujące szczegółowe przepisy o spoczynku niedzielnym i świątecznym dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

§ 1.

Dla następujących kategoryi przemysłu praca w niedzielę jest dozwolona, a to:

1. piekarze przy wyrobie pieczywa do godziny 8 rano, potem od godziny 10 wieczór; do przedsiębrania robót przygotowawczych może być użytą poniżej wymieniona ilość pomocników już od 8 wieczór pod tym jednak warunkiem, że ci pomocnicy skończą pracę o 6 rano: a to w piekarniach, które zatrudniają mniej jak 10 robotników, jeden pomocnik, w piekarniach zatrudniających 10 do 20 robotników, dwóch, a w piekarniach zatrudniających więcej niż 20 robotników, trzech pomocników; — przy sprzedaży pieczywa do godziny 11 przed południem i od godziny 6 do 7 wieczorem.

Od godziny 10 rano nie wolno używać pomocników i uczniów, którzy byli zatrudnieni przy wyrobie, do sprzedaży i roznoszenia pieczywa;

2. cukiernicy i piernikarze, przy wyrobie towarów, które do spożycia świeżo sporządzone być muszą, do godziny 10 rano, przy sprzedaży przez cały dzień;

3. rzeźnicy i handlarze dziczyzny, wyrąb i sprzedaż dozwolone do godziny 11 rano;

4. masarze i trudniący się wyrobem kiełbas przy wyrobie do godziny 10 rano, a przy sprzedaży od godziny 7 do 11 przed południem;

5. fryzyerzy, golarze i perukarze: praca w niedzielę dozwolona do godziny 2 po południu a w czasie karnawałowym przez cały dzień;

6. mleczarnie — sprzedaż nabiału tylko do godziny 11 rano;

7. pieczenie i sprzedaż pieczonych maronów, jakoteż sprzedaż wyrobów cukierniczych i piernikarskich dozwolone jest przez cały dzień;

8. wiązanie i sprzedaż naturalnych kwiatów do 11 przed południem a w czasie karnawałowym nadto od godziny 5 do 8 po południu, wreszcie w dniach 31. października, 1. i 2. listopada przez cały dzień;

9. wyrób kwiatów sztucznych: praca przy sprzedaży w niedziele przypadające w dniach 31. października tudzież 1. i 2. listopada dozwolona przez cały dzień, w inne zaś niedziele tylko w tych godzinach, w których sprzedaż towarów wogóle jest dozwoloną.

§ 2.

Pomocnikom zatrudnionym w wymienionych w § 1 kategoryach przemysłu produkcyjnego, o ileby w niedziele zatrudnieni byli dłużej niż przez 3 godziny, należy pozostawić spoczynek przynajmniej 24-godzinny bądź w następną niedzielę bądź też jeśli to ze względu na przedsiębiorstwo jest niemożebne w innym dniu powszednim, albo spoczynek trwający po 6 godzin w 2 dniach tygodnia.

§ 3.

Przedsiębiorcom przemysłowym wyznania mojżeszowego, którzy zatrudniają wyłącznie pomocników izraelickich i tak sami jak i wszyscy ich pomocnicy zachowują regularnie spoczynek w pracy w sobotę przez 24 godzin, dozwolona jest praca w niedzielę w przemyśle produkcyjnym z wykluczeniem jednak połączonej z tym przemysłem sprzedaży pod warunkiem, że robót swych nie będą wykonywać publicznie i że roboty te nie sprawiają większego łoskotu.

Przemysłowcy używający pomocników do takiej pracy niedzielnej, mają utrzymywać przepisany art. IV. al. 1 ustawy z 16. stycznia 1895, Dz. u. p. Nr. 21, wykaz zatrudnionych w niedzielę pomocników i przedłożyć go na żądanie tak władzy przemysłowej jakoteż inspektorowi przemysłowemu.

§ 4.

Praca przy sprzedaży towarów w przemyśle handlowym dozwolona jest w niedziele:

a) we Lwowie i Krakowie oraz w gminach podlegających ustawie gminnej z 13. marca 1889. Dz. u. kr. Nr. 24. z wyjątkiem gmin Biała i Brody od godziny 8 do 11 rano;

b) w Brodach, Husiatynie i Podwołoczyskach od godziny 8 do 10 rano i od godziny 3 do 6 po południu;

c) w Białej i we wszystkich innych miejscowościach w kraju od godziny 7 do 11 rano.

§ 5.

W ostatnią niedzielę przed Bożem Narodzeniem (obu obrządków) oraz w niedzielę, na którą przypada wilia Bożego Narodzenia, dozwoloną jest praca niedzielna przy sprzedaży towarów w przemyśle handlowym od godziny 7 rano do 3 po południu; nadto dozwoloną jest praca w tym samym wymiarze czasu we wszystkie niedziele przez cały rok na dworcach kolejowych dla sprzedaży artykułów żywności i dzienników.

W święto patrona kraju oraz w dnie odpustowe, w miejscach odpustowych sprzedaż dewocyonaliów dozwolona od godziny 7 rano do 3 po południu.

§ 6.

W tych miejscowościach, do których odbywają się wycieczki, zastrzega sobie c. k. Namiestnictwo wydanie pozwolenia na rozszerzenie czasu pracy w niedzielę do sprzedaży pewnych przedmiotów w myśl art. IX ustawy o spoczynku niedzielnym w brzmieniu ustawy z 18. lipca 1905, Dz. u. p. Nr. 125, w każdym specyalnym wypadku po wysłuchaniu odnośnej gminy i właściwego Stowarzyszenia przemysłowego tudzież wydziału Zgromadzenia pomocników.

Tak samo udzielać będzie c. k. Namiestnictwo osobnych pozwoleń na przedłużenie czasu pracy w niedzielę dla sprzedaży pewnych przedmiotów, w tych miejscowościach, które liczą mniej aniżeli 6000 mieszkańców, i w których ludność okoliczna zazwyczaj w niedzielę zaspakaja swoje potrzeby co do zakupna towarów.

§ 7.

Jeśli w jakiem przedsiębiorstwie handlowem pomocnicy w niedziele dłużej niż przez 3 godziny są zatrudnieni, należy im naprzemian pozostawić zupełnie wolną drugą niedzielę lub gdyby to było niemożliwe, połowę innego dnia w tygodniu, jako czas spoczynku.

§ 8.

Tak w niedzielę, jakoteż i w inne dni świąteczne należy pomocnikom przemysłowym z uwzględnieniem ich wyznania pozostawić czas potrzebny do uczestniczenia w przedpołudniowym nabożeństwie.

§ 9.

Drzwi wchodowe do lokalów przeznaczonych do przyjmowania publiczności mają być zamknięte w tych godzinach, w których praca przy sprzedaży towarów w niedziele nie jest dozwolona Jeżeli łącznie z przemysłem handlowym wykonuje się w spólnym lokalu inny przemysł, odmiennie co do spoczynku niedzielnego unormowany a urządzenie lokalu zarobkowego uniemożebnia oddzielenie poszczególnych przemysłów w sposób zabezpieczający dokładne zachowanie dotyczących przepisów o spoczynku niedzielnym, obowiązuje względem całego ruchu surowszy przepis spoczynkowy.

§ 10.

Praca biurowa i kantorowa w niedziele w przemyśle handlowym i produkcyjnym o ile w tym ostatnim praca tyczy się sprzedaży towarów wchodzących w zakres tego przemysłu, dozwoloną jest w czasie od 9 do 11 rano z tem, że zatrudnionym w tej pracy pomocnikom należy przyznać co drugą niedzielę zupełnie wolną.

§ 11.

Z dniem wejścia w życie powyższego ogłoszenia tracą moc obowiązującą tutejsze obwieszczenia z 30. kwietnia 1895, Dz. u. kr. Nr. 31; z 28. grudnia 1895, Dz. u. kr. Nr. 91; z 2. czerwca 1896, Dz. u. kr, Nr. 30; z 22. kwietnia 1897, Dz. u. kr. Nr. 21; z 7. czerwca 1899, Dz. u. kr. Nr. 63; z 7. czerwca 1899, Dz. u. kr. Nr. 65; z 17. sierpnia 1900, Dz. u. k. Nr. 82; z 17. sierpnia 1900, Dz. u. kr. Nr. 83; z 17. sierpnia 1900, Dz. u. kr. Nr. 84; z 16. listopada 1900, Dz. u. kr. Nr. 6 ex 1901 i z 5. stycznia 1905, Dz. u. kr. Nr. 12 i 13.

§ 12.

Obwieszczenie powyższe wchodzi w życie z dniem 1. listopada 1905.

C. k. Namiestnik:
Potocki w. r.